

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 5 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง ยิ่งเกลียดยิ่งใกล้
โดย อุ่นเรือน นันทพงษ์

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตธมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

ยิ่งเกลียดยิ่งใกล้
อันเรือน นันทพงษ์
นางวิสาขา แห่งวัดอัมพวัน
พระภาวนาวชิรสิทธิคุณ

บทนำ

ปลายเดือนเมษายน ต่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๔ นี้ เป็นสัปดาห์ปฏิบัติธรรมของยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย มีผู้เข้าปฏิบัติธรรมฐานจำนวนถึง ๗๐๐ คนเศษ โดยมีคุณแม่ดร.สิริ กรินชัย และคณะเป็นวิทยากรผู้ฝึกอบรม
คืนวันที่ ๓ พฤษภาคม เป็นวันสุดท้าย ยุวพุทธิกสมาคมฯ จึงจัดให้มีการบำเพ็ญกุศลทอดผ้าป่า เป็นการให้ลูกโยคี ทำบุญด้วย ใช้หนี้สงฆ์ด้วย ได้อาราธนาหลวงพ่อมารับผ้าป่าและแสดงสัมโมทนาโยกกา เพื่อเพิ่มพูนศรัทธาปสาทะและความรู้แจ้งในธรรม เป็นรายการปัจฉิมนิเทศที่ประทับใจแก่ลูกโยคีทุกคน

หลวงพ่อกัณฑ์ธรรม

ขอเจริญพรพี่น้องที่มาปฏิบัติธรรมทุกคน เป็นผู้มีบุญวาสนาทั้งนั้น ข้อสำคัญอยู่ที่ท่านจะรักษาบุญวาสนาที่ได้รับไปแล้วนี้ไว้ได้หรือไม่ บางคนมาสร้างบุญวาสนาแล้ว ก็ไม่รักษาไว้ กลับไปถึงบ้านก็กลายเป็นคนชั่วร้ายแล้วจิตก็กลับเข้าสู่ภาวะเดิม นำเสียดายโปรดจำไว้ว่า การทำจิตให้เป็นกุศลนั้นจะต้องปฏิบัติโดยต่อเนื่อง ทำอะไรทำให้จริง ทำจริง-เข้าถึงแล้วท่านจะซึ่งใจ มีสัจจะเมตตา สามัคคี มีวินัย ประทับใจในพระคุณของบิดามารดา ครูบาอาจารย์ เกิดความรับผิดชอบในหน้าที่การงานอันจะเป็นมงคลแก่ชีวิตสูงสุด

ภาคปฏิบัติธรรมนี้ ขึ้นสูงนะ ไม่ใช่ฉันดักบาตรข้าวฉันแกงโก ไปวัดฟังธรรม แล้วว่าเป็นคนมีบุญ ไม่ใช่ะ การเจริญกรรมฐาน เป็นงานสร้างความสุขที่วิเศษสุดให้แก่ชีวิตจิตใจของเราทุกคน จึงจำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่อง
อาตมาอยากให้ท่านได้บุญ ปฏิบัติกรรมฐานให้เกิดความสุข มีความสนุกในการทำงาน ชีวิตนี้คือชีวิตกรรมฐาน
ถ้าใครปฏิบัติได้จะแสดงออกมา ๑๐ ข้อ ย่อใจความดังนี้

๑. ขยันและประหยัด
๒. ยืนหยัดอดทน
๓. ทำตนเชื่อถือได้
๔. อ่อนน้อมถ่อมตน เจียมตัวเจียมตน วางตนไว้เหมาะสม
๕. ตั้งปณิธาน มีสัจจะ ทำอะไรไม่มีเดี้ยว คนนั้นมีบุญแล้ว ได้วาสนาแล้วมีกุศลอยู่ในตัว
๖. วางตนเป็นกลาง
๗. มีจิตเมตตา
๘. ไม่โลภ รุ้สันโดษ
๙. รู้กาลเทศะ รู้กิจจะลักษณะ รู้จักเด็กรู้จักผู้ใหญ่ รู้จักวางตัวให้เหมาะสมสวยงามน่ารัก คนมีบุญวาสนาเป็นอย่างนี้
๑๐. รู้ใจคนอื่นได้

ยิ่งเกลียด-ยิ่งใกล้

อาตมาอยู่ที่วัดอัมพวันนี้ ต้องต่อสู้ มือเท้าพองก็ต่อสู้ ต้องสร้างความดี ต้องใช้เวลามากถึง ๓๔ ปี กว่าจะมีคนเข้ามาช่วยด้วยน้ำใจ โดยไม่ต้องการสินจ้างรางวัลใด ๆ สร้างวัตถุด้านรูปธรรม ใช้เวลาน้อย เช่นสร้างศาลาธรรมภาวนานี้ ใช้เวลาเพียง ๑ ปี ๖ เดือน ก็เสร็จตามสัญญาจ้าง แต่การพัฒนาจิตใจนี้ยากมากต้องใช้เวลามาก อาตมายอมถวายชีวิตต่อพระพุทธเจ้า สำหรับงานสร้างคน ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เห็นใจ-เข้าใจอาตมาดี
ขอกลับไปหาคนที่มาช่วยอาตมาด้วยน้ำใจ มาเป็นกำลังสำคัญให้วัดอัมพวันในปัจจุบันนี้ อาตมาเริ่มสร้างความดี ด้วยการไปช่วยเขาก่อน ให้ลูกเขาได้เรียนหนังสือเป็นใหญ่เป็นโตช่วยให้เขาร่ำรวย ช่วยให้เขาสวย ช่วยให้เขาดี ช่วยให้เขามีปัญญา ต้องเคลียร์พื้นที่ให้เขาก่อนเป็นเวลานานมาก

นางวิสาขาแห่งวัดอัมพวัน

ขอยกตัวอย่าง **แม่อ่อนเรือน นันทพงษ์** เมื่อก่อนตัดรูปขาย อยู่อำเภอพรหมบุรี คุณนิพนธ์ นันทพงษ์ สามีก๊อปปี้จักรยานไปถ่ายรูปตามวัด เมื่อก่อนอยู่ที่ท่าข้าม อำเภอบางระจัน ไม่ค่อยมีเงินทอง อาตมาต้องเอาเรือไปรับมาพรหมบุรี แล้วก็สอนเขา แม่เมตตาให้เขา เดี่ยวนี้สบายมาก พอได้เวลาให้ย้ายไปอยู่ลพบุรี เขาห้องไว้ก่อนอยู่หน้าวิกนารายณ์ แม่อ่อนเรือน เดินเหยียบของขายเท้าแตกเลย ขายดิบขายดี ต้องเสียสละทางร้าน ไม่ขายของ อดส่ำหามาช่วยงานสร้างคนกับอาตมา เขาไม่ต้องการสตางค์หรอก

เราช่วยเขาก่อนนานแล้วนะ ตั้งแต่ยังเป็นสาว แล้วเขาไปมีลูกตั้ง ๗-๘ คน ดี ๆ หมด ไปเช่าห้องอยู่ห้องเดียวแล้ว สองคนสามภรรยาช่วยกันทำมาหากิน สวดมนต์ไหว้พระเป็นประจำ เดิมแม่อ่อนเรือนเค้าเกลียดอาตมา เพราะว่าเราเอาสามีมามาเข้าวัด เขาไม่ชอบคนวัด แต่สามีเขาเป็นคนเข้าวัด ยืนไปยืนหน้าร้านเขา เขาค่อนข้างขี้ขลาด ๆ พูดว่า *จะพาสามีเขาไปไหนอีกล่ะ*

เอาละกฎแห่งกรรม **ยิ่งเกลียดยิ่งใกล้ ยิ่งรักยิ่งห่างไกล** บางคนไม่รู้คำนี้ ถ้าท่านนั่งกรรมฐาน ท่านจะรู้คำนี้ชัดเจน หากท่านไร้คุณธรรม มาปฏิบัติ ๗ วัน ท่านจะรู้คุณธรรมของท่าน ว่ามีคุณธรรมหรือยัง **ปัจจัยตั้งเวทิตัพโพ วิทยุหิ วิทยุขณจะรู้ได้ เฉพาะตน** นี่นะคนมีบุญ มันก็เกิดส่งผลเอง แม่อ่อนเรือนเขาก็ไม่อยากจะทำบุญเพราะมีเงินน้อย แต่อาตมาช่วยเขาตลอด สามีมาย้ายรูปตอนอาตมาสร้างโบสถ์ที่วัดกุฎีลอย พรหมบุรี เมื่อ ๓๕ ปีโน้น เขาถ่ายรูปให้ไม่คิดเงินเลย อาตมาก็บอกเขาว่า เอาละคุณนิพนธ์ อาตมาจะช่วยต่อไปนะ ก็แม่เมตตาให้เขาและสวดมนต์ภาวนาด้วย ถึงเวลาก็นำไปอยู่ลพบุรี ไปอยู่ห้องเล็ก ๆ ก็บอกเขาว่า เอาละอ่อนเรือนตั้งใจสวดมนต์

เกลียดนั้นแหละทำให้รัก สวดมนต์ไหว้พระ นั่งกรรมฐานความเกลียดก็หายไป ความรักเข้ามาแทนที่ มีปัญญายู่งตรงนี้ **อาตมาเกลียดพระ ต้องมาเป็นพระ** ท่านอย่าไปเกลียดคนโน้นรังเกียจคนนี้นะ ท่านจะเป็นอย่างนั้น ถ้าท่านแม่เมตตานั่งกรรมฐาน ความเกลียดจะหายไป ความรักจะเข้ามาแทนที่มิใช่หรือ ไปคิดเอาเอง อาตมาก็ช่วยแม่เมตตาให้ท่านเหล่านั้น ที่ต้องเช่า ข้าวต้องซื้อ ลูกตั้งหลายคน บอกว่าให้เอากรรมฐานไปใช้จะรวย ไม่ใช่กรรมฐานไปสวรรค์นิพพานที่คนเข้าใจเช่นนั้น แต่เขาก็ทำอะไรไม่เป็น แต่งตัวไม่เป็น เป็นสาวบ้านนอก ไม่เอาเหนือเอาใต้ แต่พอได้ธรรมะแล้วก็ทันสมัยเลย นี้อ่อนเรือนเขามาช่วยงาน ก็เล่าประวัติให้ท่านฟัง

เขาก็สวดมนต์ไหว้พระ พอเขาจะรวยก็มีเวรกรรมครั้งอดีตชาติซึ่งติดมา ๖๐% เราไม่รู้ล่วงหน้าว่าร้านของอ่อนเรือนกับร้านบางกอกเฟอร์นิเจอร์ไฟไหม้แน่ ๆ หมดสิ้นเนื้อประดาตัวอีกครั้งหนึ่ง เพราะเวรกรรมตามสนอง **ยิ่งสร้างความดี กรรมยิ่งท่วมท้น** สร้างความดีต้องมีอุปสรรคแน่นอน ต้องรู้ล่วงหน้าไว้อย่างนั้นจึงจะถูกต้อง เขามาวัด ช่วยเหลืองานต่าง ๆ เพราะเริ่มรวยขึ้นมาบ้าง สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เสด็จที่วัดนี้ถึง ๕ ครั้ง ท่านพอพระทัยที่นี้มาก

สมเด็จพระสังฆราชเสด็จ เขาก็มาช่วย จัดวัดจัดสถานที่ อย่างลุ่ม อ่อนเรือน จบ ป.๔ นะ แต่จัดสถานที่ จัดสิ่งจัดมา รับเสด็จได้เหมาะสม น่าดูน่าชม ปัญหาเกิดจากกรรมฐานทั้งสิ้น สมเด็จพระสังฆราชทรงพอพระทัยมาก เลียบบอกอ่อนเรือนว่า หนูมาใกล้ ๆ ชี หลวงพ่อจะให้พร พระสังฆราชตรัสว่า **“ขณมละเอะ”** (เครื่องแต่งต่าง ๆ เช่น ทองหยับ ทองหยอด ฝอยทอง เม็ดขนุน ฯลฯ) เล็กทำเสียทีนะลูกนะ เอา**ขณมอยรามาใช้ ไชยกบ นาลลอย นกปลอย ใต้คือ น้ำเกะทิ** เป็นประธานสำราญรมย์ชมสมบัติสวัสดิ์ลูกเอ๋ย” อ่อนเรือนเขาก็ทำเป็นที่พอพระทัยเป็นอย่างยิ่ง เรื่องกตัญญูกตเวทีไม่มีจนนะ เขาได้มาจากปีสสนากรรมฐานที่ทำงานนี้ ขอให้ทำจริง ๆ นะ ทำจริงได้ของจริง ถ้าปลอมได้ของปลอม ถ้าท่านมีบุญก็รักษาบุญไว้ได้ ท่านมีศรัทธาก็รักษาศรัทธาไว้ได้นะ ในที่สุดได้รับพรแล้วพรอันศักดิ์สิทธิ์ พรของพระอินทร์ พรของเทวดา พรของพระพรหม พรของบิดามารดา พรของครูบาอาจารย์สำคัญมาก **อย่าไปทำลายพร** คือ โอวาทหรือกรรมฐานนะ ถ้าท่านไม่ทำก็เรียกว่า ท่านทำลายพรของท่านเอง รับสั่งจะจากครูบาอาจารย์แล้วท่านจะไปทำลายตัวเองก็แล้วแต่ท่าน ช่วยไม่ได้นะ

ยกตัวอย่าง **อ่อนเรือนที่เขามาช่วยนี้ เอาชีวิตชีวามาช่วยเลย ไม่ต้องมีสินจ้างรางวัลใด ๆ ทั้งสิ้น** เสียสละทั้งร้านมาเลย ร้านก็ขายดิบขายดี เป็นตัวแทนชั้นแนวมาขายเครื่องไฟฟ้าทั้งหมด

และเรารู้เหตุการณ์ล่วงหน้าว่า ไฟจะไหม้บ้านเขา จนหมดเนื้อประดาตัว เพชรนิลจินดาจะหมด เตรียมทำกรรมฐานไว้ให้หนักนะอ่อนเรือนนะ แล้วสมศรีร้ายบางกอกเฟอร์นิเจอร์เรารู้ ไฟจะเกิดจากตรงนั้น พอตัดอาตมาไปเมืองจีน ทั้งสองคนก็ไปเฝ้าสมเด็จพระสังฆราช พระองค์โปรดประทานพร ปวารณาตัวไว้เป็นลูกศิษย์ คือรักมากเมตตามาก เพราะถูกใจ ทำอะไรดีหมดถูกใจทุกคน อาตมาจำเป็นต้องเดินทางไปเมืองจีน ก็บอกว่าเป็นห่วงสองคนนี่มาก จึงได้บอกกับหลวงพ่อดอนเมืองว่า ก่อนคำนี้ละ ลูกศิษย์ผมไฟไหม้บ้าน **ตอนนั้นกำลังพักอยู่ณครแต่จีว**

ที่นี่เราก็แผ่เมตตา ไหม้ก็ไม่เป็นไรนะ แต่ขอให้ทรัพย์สินบางอย่างอยู่บ้าง และให้ปลอดภัยต่อชีวิตบ้าง อย่าตายเลย ในที่สุดเขาก็มีชีวิตรอดได้ และมีทรัพย์สินเหลืออยู่บ้าง ตามที่อธิษฐานจิตช่วยทุกประการ โยมผู้เคารพแก่ บอก เออ! เป็นห่วงเฉพาะสาว ๆ นะ เขาสวย คนแก่อย่างฉันนี่ไม่ห่วง เมื่อไฟไหม้บ้านหมดแล้ว เขาก็ได้รู้ว่า หลวงพ่อไม่ได้ห่วงสาวแต่ห่วงอย่างนี้ นี่เพราะ**อันเรือนมือหินนาทานติดมา ๖๐% ต้องไฟไหม้บ้านแน่ ๆ ถ้าทำกรรมฐานมันจะยับยั้งได้ มันจะขายขึ้นอีกกว่าเก่า** และได้ที่เป็นของตัวเองด้วย ที่วิทยากร**คุณแม่สิริสอน** ก็เอาไปใช้ในกิจประจำวัน รับรองทานรายมหาศาล ไม่ใช่เน้นกรรมฐานไปสวรรค์นิพพานนะ เอรวยก่อน เอาจวลด้วย ดีด้วย มีปัญญา แก้ปัญหาในบ้านได้เอาแต่เนิ่นก่อน สำคัญทำไปแล้ว แก้ปัญหาอะไรก็ได้ จะไปสวรรค์นิพพานเป็นไปไม่ได้ เอาเข้ขึ้นต้นของคนในมนุษยที่อยู่ในสังคมนี้ก่อนนะ มันมีความหวังอย่างนั้น

อาตมาไปเมืองจีนไม่ได้ไปเที่ยวนะ ไปสวดมนต์ฉลองวัดไท้หยัง วัดนี้อายุ ๑,๒๐๐ ปี รัฐบาลจีนไม่เปิด เพราะมีประโยชน์ต่อประชาชน และประเทศชาติ สอนหนังสือเด็ก แต่วัดอีกหลายหมื่นวัดถูกปิดหมด เพราะสวดกตังเต็กเอาสวดกตังคนจน รัฐบาลจีนจึงปิดวัดไม่ให้มีพระ พระก็ต้องออกไปทำมาหากิน คนจีนในประเทศไทยก็ชอบกตังเต็ก แต่ก็ไม่รู้ความหมายที่เขา**เดินกงเต็ก** เอา**สตาบ์ทั้ง ๔ ปอ** อาตมาถามพวกกตังเต็กก็ไม่ว่า อาตมาไปรู้มาจากหลวงจีนที่วัดไท้หยัง **กงเต็กก็คือ คำสอนของพระพุทธเจ้า** ให้มีสะพาน มีที่พึ่ง รุ่งลงสะพานแล้ววิญญาณก็ไปยืนยันกับยมบาล ขอให้พ่อ ให้เตี้ยไปสวรรค์ แต่มันไปไม่ได้หรอก

ปอ ๔ ปอคืออะไร ทั้งสตาบ์คลงไป อาตมาถามคนจีนในจังหวัดสิงห์บุรีก็ไม่ว่า เขาบอกว่า ทั้งไปอย่างนั้นเองตามประเพณีจีน

ปอที่หนึ่ง ไปใช้หนี้เก่า
ปอที่สอง ไปให้เขากู้
ปอที่สาม ไปฝังไว้
ปอที่สี่ ไปทิ้งเหว

สมภารวัดไท้หยังบอก สภาภาษาจีนกลางเสียด้วย อาตมาถามท่านว่า **“เอาตึกไปเผาไฟนี้ได้อะไรหรือ”** ท่านสมภารวัดไท้หยังตอบว่า **“อาช่วยเขียนเท่าเอ๋ย เขาเผาเป็นปริศนา ว่าที่เผาไหม้ไปไม่ได้ ไม่ใช่ว่าเตี้ยตายแล้วเอารถยนต์ไป เอาตึกไป ไม่ใช่อย่างนั้น”** นี่เป็นปริศนา รถก็มีตึกก็มี บ้านก็มี แอร์ก็มีเอาไปไม่ได้ เอาไปเผาไฟหมด **ที่เอาไปก็ต้องใส่ใจไป** ทรัพย์สินสมบัติเอาไปไม่ได้ ต้องเอาไปเผาไฟหมด! ท่านตอบได้ดีมาก

บางคนนั่งดำไปงานศพ บอกว่าไว้ทุกข์ ไว้ทุกข์ที่ไหน ใครตายก็ไว้ทุกข์กันทั่วประเทศ นั่งดำนี่โปรดไปสอนลูกหลาน **ไฟมันดับแล้ว** พ่อตาย แม่ก็ตาย **มันมืดจึงนั่งดำ** เธอจงทำตัวให้ขาว ให้พึ่งตัวเองได้ นี่ชี้ไว้ทุกข์ของไทย รู้กันไม่จริงทั้งนั้น เล่าถึงอันเรือนไฟไหม้ อาตมากลับจากเมืองจีนบอกว่า ไม่เป็นไร อันเรือน เตี้ยจะช่วยนะ ใช้หนี้เก่าไปเถอะ เราเคยไปลัทธิทรัพย์สินเขาไป โจรกรรมเขามาจะ ก็ขอให้ชี้หนี้ให้หมดไป คนที่ทำกรรมฐานเป็นการชี้หนี้ด้วยนะ สร้างความดีกันชี้หนี้เขา ท่านจะรู้เรารู้เขา รู้แจ้งถึงใจ ถึงจะรู้ว่าสร้างความดีไปชี้หนี้เขา ท่านจะไม่น้อยเนื้อต่ำใจ อาตมาให้เหตุผลอย่างนี้ อาตมากลับมาก็แนะนำอันเรือนเข้าเผ่าสมเด็จพระสังฆราช พระองค์ก็นึกถึงบุญคุณ ว่า เออ! เคยทำสำหรับกับข้าวนะหนอย เอาจะสมเด็จพระสังฆราชจะประสาทพรอีกครั้ง จะเสด็จไปในงานเธอ และตั้งชื่อร้านให้ใหม่ เดิมชื่อร้านวรทัศน์ สมเด็จพระสังฆราชตั้งให้ใหม่ชื่อ **วรวิภาวรรณ** เอาจะลูกเอ๋ย สมเด็จพระสังฆราชจะให้พรแล้วก็สร้างบ้านใหม่ ชื่อที่ได้หมดเลย แล้วไปสร้างที่สระแก้วอีก ๔-๕ ห้อง เตี้ยน้อยอยู่สบาย ในที่สุดสมเด็จพระสังฆราชเสด็จเปิดร้านให้ด้วยพระองค์เอง พร้อมพระวัดราชบพิธ และนิมนต์พระที่ลพบุรีสมไม่ต้องขอทางการ ท่านบอกว่าไปสวนตัวนะลูกเอ๋ย

เลยร่ายกันขึ้นมาเงินมีทอง เขาจะไม่ลืมพระคุณคนอย่างนี้ มีงานเขาก็มาช่วย คนที่มีปัญหาทางวิปัสสนา แต่งตัวก็สวย จิตใจก็รายนะ มันสวย มันรวย มันดี มีปัญญา คนที่มีธรรมะไม่จนนะ ไม่จนแน่ ๆ สมเด็จพระสังฆราชเสด็จเปิดแล้ว อาตมาก็ไปช่วยงาน จึงบอกอันเรือนว่า ไครมาช่วยทำบุญเอาถวายสมเด็จพระสังฆราชสร้างโรงพยาบาล ได้สองแสนกว่าบาท แล้วยังถวายเครื่องไฟฟ้าตู้เย็น อะไรใช้ได้ถวายหมด

สมเด็จพระสังฆราชเสด็จมาที่นี่ ๕ ครั้ง อาตมารวมกันถวายเงินทุกครั้งเข้าโรงพยาบาลได้ล้านเศษ ชื่นใจ เงินไหลมาเอง เทวดาโปรดปรานเพราะมีสัจจะมีความจริง ร้อนถึงเทวดาร้อนถึงพระอินทร์ ส่งทิพยเนตรช่วยเรา ไม่ต้องใครอื่นช่วยได้ ถ้าท่านทั้งหลายเจริญกรรมฐานได้ แผ่เมตตาต่อโสภกรรม ท่านจะมีไม่ช่วยท่าน **ไม่ดำ** คือวิญญาณทั่วไปช่วยท่าน **ไม่แดง** เชื่อชาติของบิดามารดา กรรมดีที่ทำต่อบิดามารดาช่วยได้คือ **ไม่แดง ไม่ขาว** คือบุญคุณลบลบลุทธิใจช่วยได้นะ ท่านจะเป็นพระเอกนางเอกในเรื่องละครชีวิตจนตาย ขอฝากไว้เท่านี้เป็นหลักปฏิบัติด้วย

คนไม่ลืมพระคุณคน อาตมาขอฝากน้ำใจ อาตมาจะให้ใครเป็นหมั้นเป็นแสน จะไม่จดจะไม่จำเพราะไม่หวังผลตอบแทน ถ้าหวังผลตอบแทนจะเสียใจเปล่า ๆ โยมเลี้ยงลูกเอาบุญเออะ อย่าหวังผลตอบแทนนะ จะเสียใจทุกราย รักคนนี้นะมากนั่นแหละจะเข้าใจ เกลียดคนนี้นะมาก จะต้องไปตายไปอยู่กับคนที่เราเกลียดเขา ขอฝากไว้เป็นกำนัล ใจดีกำหนดจดจำเป็นข้อคิดในวันนี้ด้วย โดนกับอาตมามาแล้ว ยิ่งเกลียด ยิ่งเข้าใจ ยิ่งรักยิ่งห่างไกล **เกลียดให้แผเมตตา** อย่าไปเกลียดเขา แล้วความเกลียดหายไปความเมตตาจะเข้ามาแทนที่ ความรักจะเกิดมีในน้ำใจ อันเรอเกลียดอาตมานะ เลยมารช่วยเอง สามิเลยไม่ว่า นิกฎแห่งกรรมนะอย่าลืม อาตมาให้ใครจะไม่จดไม่จำ ไม่หวังผลตอบแทน แต่บุญกุศลจะช่วยให้เราเอง ร้อนถึงพระอินทร์ แต่ใครให้น้ำชาแม่แต่ถ้วยเดียว จะไม่ลืมพระคุณเขาเลย และเราก็จริญรุ่งเรืองมาจนบัดนี้

ขอสรุปใจความว่า ผู้เจริญกรรมฐานจะเกิดอานิสงส์ ๕ ประการดังนี้

๑. มีธรรมะ
๒. สุขภาพดี จิตใจสบาย
๓. การงานเจริญ
๔. การเงินดี
๕. การสังคมดีมาก

ได้เหตุผล ๕ ประการ สรุปสั้น ๆ ถ้าคนไหนไม่มีวิปัสสนา ไม่มีศีลธรรม รับรองสุขภาพจิตเสีย พลังพลานึกจะพูดอะไร ไม่มีหยุด ถ้าคนไหนมีศีลธรรมจากกรรมฐาน แบบสนทนิตินหัวใจแล้ว จงสุขภาพจิตดีมาก โรคภัยก็จะน้อยลง จะไม่มีโรคภัยโรคใจ เบียดเบียนปัญหาแต่ประการใด

ถ้ารับราชการ การงานจะเจริญการเงินก็จะดีงาม การสังคมไปไหนมีคนนับหน้าถือตา มีคนรักด้วยไม่ตรีอันดียิ่ง นี่แหละ อันเรอที่มารช่วยเราเพราะอย่างนั้นะ เดียวนี้ลูกของเขาดิถีทุกคนเลย แล้วขายดิบขายดี จนคนรำลือว่า ร้านนี้ทำไมขายดีนัก ก็ขายถูกนี่มันต้องขายดี ของดีเอามาขายให้มันถูกลงไป อย่าไปรีดนาทาเร้นกัน ขายดิบขายดีด้วยอริยาตย์ไมตรีของพ่อค้าแม่ค้า มีนางกวักประจำใจคือธรรมะ ไม่ลดละภาวนา ไปไหนมีคนรักนับหน้าถือตาตลอดทั้งเจ้านายถึงระดับนายพล บอกอันเรอคำเดียวว่ามิงาน ทหารมาแล้ว ทหารเรียกแม่หมดเลย นี่ซิคนมีธรรมะ

หลวงพ่ให้พร

อาตมาขออนุโมทนาในส่วนกุศลของท่านทั้งหลายของคุณแม่ (ดร.สิริ กรินชัย) ท่านวิทยากร และยวพตธิกสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ให้คติเตือนใจนั้นเป็นโอวาท เพราะโอวาทเป็นเรื่องธรรมดา พ่อแม่ต้องให้โอวาทลูก ครูอาจารย์ต้องให้โอวาทลูกศิษย์ โอวาทคือพรอันสำคัญ จงทำให้กับพร พระจะให้ดีมีปัญญา ขอให้ท่านมีความสุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป จงกตัญญูในพระพุทธศาสนาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอให้ท่านทั้งหลายมีพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ นำผลเกิดสรรพมงคลในกุศลครอบครองของท่าน ขอให้ครอบครัวของท่านมีความสุข มีความเจริญยิ่ง ๆ ขอให้บิดามารดาของท่านมีความสุข ปุ่ยาดายาสงนในการรักลูกหลาน ประเมินผลได้ด้วยรักษาศีลสมาทานสามัคคี เป็นอภิชาติบุตร อย่างที่คุณโยมทองคำกล่าว พาพ่อแม่มาขึ้นใจ นี่แหละเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ ไม่ใช่ตอบแทนพ่อแม่โดยไร้เหตุผล พ่อชอบเหล้าก็เอาเหล้าให้ดื่ม พ่อชอบการพนันก็เอาพ่อไปเล่นการพนัน ไม่ใช่วิธีที่พระพทธเจ้าสอน ลูกที่ดีต้องนำพ่อแม่มาบำเพ็ญศีล บำเพ็ญทานและภาวนา จนเป็นลูกที่ดี ต้องตอบแทนด้วยความถูกต้อง ให้พ่อแม่ไม่สวรรค์นิพพานนี้หายากเหลือเกิน

ขอบุญกุศลลดบันดาล ให้ทุกท่านจงประสบแต่ความสุขสันต์นิจรันตร ขอจงเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย ๔ ประการ มีอายุขอให้ยืนนาน วัฒนธรรณ ขอผิวพรรณผ่องใส สุขัง พื่อให้สุขภาพกายอนามัย ทุกท่านโปรดได้ใจดี โรคภัยไข้เจ็บมีก็โปรดหาย สิ่งทั้งหลายที่คิดไว้ ณ บัดนี้ และจะคิดต่อไปโอกาสหน้า จงสำเร็จผลดีผล สมเจตจำนงความมุ่งมาดปรารถนาทุก ๆ ท่าน เทอญ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजารย์ ชูธรรมโม

ยิ่งเกลียดยิ่งใกล้
www.jarun.org